DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 270
miesięcznie . . . . Mk. 100

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 40 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 25.

Nr. 2. | Lublin, dnia 21-go stycznia 1922 roku. | Rok II.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie Nr. 1.

Na skutek odezwy Oddziału Lubelskiego Warszawskiego T-wa Ubezpieczeń na życie, „Varsovia“ i „Patria“ i celem ułatwienia pracownikom miejskim opłacania składek asekuracyjnych w ratach miesięcznych, zarządzam, aby po otrzymaniu deklaracji pracownika z wyrażoną przezeń zgodą na potrącanie mu omawianych składek z poborów służbowych, potrącenia te były uskuteczniane w listach płacy i przelewane do depozytów Kasy Miejskiej, do dyspozycji Zarządzającego wymienionego oddziału.

Powyższe podaję do wiadomości i należytego wykonania wszystkim wydziałom i instytucjom miejskim, oraz kasie miasta Lublina.

Lublin, 9 stycznia 1922 r.

Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.

Zarządzenie Nr. 4.

W celu przyspieszenia i uproszczenia korespondencji wewnętrznej, jak również zaoszczędzenia pracy i materjałów piśmiennych, polecam, aby wszystkie biura miejskie, posiadające telefony, o ile możności unikały wymiany korespondencji pisemnej, zastępując ją porozumieniem telefonicznem.

Przy tego rodzaju załatwianiu spraw, na akcie odnośnym winno być uwidocznione, że sprawa w ten sposób została załatwiona z podaniem w każdym wypadku nazwisk osób załatwiających ją pomiędzy sobą.

Szefowie wydziałów obowiązani są do wdrożenia personelu do wymienionego systemu.

Lublin, dn. 16 stycznia 1922 r.

Prezydent m. Lublina:
C. Szczepański m. p.

Zarządzenie Nr. 5.

W celu zabezpieczenia sprawnego funkcjonowania biur miejskich, i wdrożenia niektórych pracowników do punktualności, polecam raz jeszcze, naj-

ściślejsze przestrzeganie przepisu zawartego w § 1 obowiązującego regulaminu biurowego i określającego czas zajęć biurowych od godziny 9-ej rano do 3-ej po południu.

Wszystkim Szefom Wydziałów przypominam o ciążącym na nich obowiązku przestrzegania przepisów tegoż regulaminu odnośnie prowadzenia stałej kontroli obecności urzedników, sprawdzanie tego osobiście i nadsyłania mi regularnie wykazów miesięcznych o uchybianiach przeciwko tym przepisom, a to w celu stosowania kar przewidzianych w art. 48 Dekretu o Samorządzie Miejskim.

Lublin, dn. 16 stycznia 1922 r.

Prezydent m. Lublina:

C. Szczepański m. p.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 9 stycznia 1922 r. — uchwalono):

1. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

Rada Miejska uchwala załączone przepisy określające %% za zwłokę i koszty egzekucyjne, pobierane od płatników, zalegających w uiszczaniu do kasy miejskiej podatków, opłat i bezspornych należności miejskich.

Przepisy

o %% za zwłokę i kosztach egzekucyjnych od zaległych należności miejskich.

§ 1.

W razie zalegania przez płatnika w uiszczaniu podatków, opłat i należności bezspornych miejskich, tudzież kar w terminie ogłoszonym na wezwaniu nie wpłaconych do kasy miejskiej, pobiera się niezależnie od ściągnięcia przypadającej od płatnika należności, dodatkowe %% zwłoki oraz koszta egzekucyjne w wysokości ustalonej niniejszemi przepisami.

§ 2.

%% zwłoki liczy się po upływie terminu, ustalonego bądź statutem odnośnego podatku, bądź wskazanego w wezwaniu płatniczym w wysokości: za pierwsze dwa miesiące po 2% przyczem każdy następny miesiąc liczy się za cały.

§ 3.

Przepisy o %% za zwłokę nie mają zastosowania w wypadkach odroczenia wpłat, lub rozłożenia wpłat na raty.

§ 4.

Przy przymusowym ściągnięciu podatków, opłat i bezspornych należności miejskich przez sekwestratorów miejskich, pobiera się od płatników, na rzecz kasy miejskiej, niezależnie od %% za zwłokę, koszta spowodowane postępowaniem przymusowem.

a) za wezwanie płatnika do uiszczenia należności miejskiej połączonej z przybyciem sekwestratora do kontrybuenta w celu stosowania kroków egzekucyjnych ostatni płaci oprócz %% za zwłokę: od każdego 1000 marek należności 30 mk., przyczem niecały 1000 marek liczy się za cały.

b) za nałożenie sekwestru na ruchomości, lub na dochody z nieruchomości na pokrycie zaległych należności miejskich, t. j. za czynności połączone z przymusowem zarządem majątku kontrybuenta, ściąga się od niego niezależnie od %% za zwłokę i kosztów ustalonych w p. a. opłaty w wysokości 3% od sumy egzekwowanej, nie mniej jednak jak 50 mk.

c) za dokonanie licytacji, pobiera się dodatkowo od sumy osiągniętej z licytacji 3%, jako zwrot kosztów za dokonanie licytacji, nie mniej jak 250 mk.

§ 5.

Z kwot wpłaconych względnie przymusowo ściągniętych za zaległe należności miejskie. pokrywa się przedewszstkiem narosłe koszty egzekucyjne, jak opłaty za zwłokę, za sekwestr przedmiotów lub dochodów, koszty dokonania licytacji, a z pozostałej reszty — zaległą należność miejską. Nieściągniętą resztę, ściąga się w tym samym trybie i dolicza się koszta egzekucyjne przewidziane niniejszemi przepisami.

§ 6.

O każdej wyznaczonej licytacji na ruchomości dla pokrycia zaległych należności miejskich, sekwestrator winien

dać ogłoszenie w Dzienniku Zarządu Miasta, pobierając od dłużnika zwrot kosztów ogłoszenia, według cen ogłoszeń w tym dzienniku.

§ 7.

Przepisy niniejsze nie kasują kar przewidzianych w statutach poszczególnach podatków i opłat od płatników zalegających w uiszczaniu do kasy miejskiej należności w terminach w tychże statutach ustalonych.

§ 8.

Wykonanie przepisów niniejszych powierza się Magistratowi.

2. Wypłacić pracownikom wydziału budownictwa Zygmuntowi Dymowiczowi, Stanisławowi Wolskiemu i Bolesławowi Hajdukowi, każdemu po 12000 mk. tytułem jednorazowej zapomogi bezzwrotnej.

3. Po zreasumowaniu uchwały Magistratu z dn. 2 grudnia 1921 r., w przedmiocie zajęcia lokalu po bibljotece im. Her. Łopacińskiego, — lokal ten pozostawić do dyspozycji Domu Zarobkowego.

4. Zatwierdzić budżet Szkoły Rzemieślniczej Dokształcającej w Lublinie na czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1922 r., na sumę 962000 mk. w dochodach i tyleż w wydatkach, z tem, aby w budżecie uwidocznić wydatki obciążające Magistrat na najem lokalu i wydatki gospodarcze szkoły. Kwotę 278800 mk., przypadającą od Magistratu tytułem subwencji, wstawić do budżetu miasta na rok 1922.

5. Bilans Wydziału Zaopatrywania za 1 półrocze 1921 r. zatwierdzić.

6. Sprawę masarni miejskiej odroczyć i rozpatrzyć ją w obecności radcy prawnego.

(Posiedzenie 10 stycznia — uchwalono):

1. Projekt statutu o poborze podatku wwozowego od węgla, cukru, nafty i soli, zwrócić wydziałowi finansowemu z polecenia rozdzielenia podatku od węgla, od pozostałych i przedłożenia Magistratowi nowych statutów podatków tych do zatwierdzenia.

2. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

„Rada Miejska uchwala niżej wyszczególniony

STATUT

podatku na rzecz miasta od pojazdów.

§ 1.

Właściciele pojazdów obowiązani są uiszczać na rzecz miasta opłatę następującą:

1, od karety lub powozu po 10000 mk. rocznie

2, od bryczeki i dorożki parokonnej po 2000 mk. rocznie

3, od platformy i omnibusu osobowego po 4000 mk rocznie

4, od wozu lub dorożki jednokonnej po 1000 mk. rocznie.

§ 2.

Od podatku są zwolnione pojazdy, których używanie jest połączone z wymaganiami służby państwowej lub publicznej.

§ 3.

Opłata należy się od osoby stale przynajmniej przez jeden miesiąc w roku utrzymującej powóz w Lublinie.

§ 4.

Płatnik pociągnięty do uiszczenia podatku od pojazdu, z chwilą nabycia innego pojazdu, zastępującego poprzedni niżej opodatkowany, obowiązany jest do uzupełnienia podatku.

§ 5.

Zwrot opłaty nie może mieć miejsca w wypadku sprzedaży lub zniszczenia pojazdu opodatkowanego.

§ 6.

Wszelkie wykroczenia przeciw niniejszym przepisom, będą karane w drodze administracyjnej lub sądowej.

§ 7.

Do wydania przepisów wykonawczych upoważnia się Magistrat.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie po uzyskaniu zatwierdzenia władz nadzorczych.

(Posiedzenie 11 stycznia — uchwalnno):

1. Wydzierżawić Lubelskiej Radzie Związków Zawodowych plac miejski od strony wchodniej parku Bronowickiego, przy rzeźni, na lat 36 pod budowę domu ludowego za opłatą czynszu dzierżawnego 100 mk. rocznie (płat-

nych z góry) na warunkach, opracowanych przez delegację gospodarczo-budowlaną.

2. Uchwałę z dn. 14/X.1921 r. Nr. 471, uzupełnić w ten sposób, aby brzmienie jej było następujące:

„Wytoczyć Szybilskiemu proces sądowy o zwrot 2430 mk. 22 f. należności za używanie beczek asenizacyjnych Magistratu“.

3. Zaangażować na 4 m-ce inż. Stanisława Kulejewskiego z poborami V kat. dla zebrania materjału potrzebnego do projektu urządzenia elektrowni miejskiej i zbadania stanu przewodników elektrycznych w Lublinie.

4. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

„Rada Miejska uchwala: 1) wystąpić do Rządu o pokrycie niedoboru funduszów miejskich, jaki powstał wskutek przerwania poboru podatku komunalnego od węgla z dn. 1|X.1921 r., 2) wysokość z tego tytułu poniesionych strat ustalić na 4 000.000 mk. i 3) wykonanie tej uchwały powierzyć Magistratowi.

5. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

„Rada Miejska zgodnie z uchwałą z dn. 22/I.1920 r. i 28/VII.1921 r. na podstawie dekretu w przedmiocie skarbowości związków komunalnych, poz. 151 art. 1 p. d i art. 5 cz. 2, uchwala.

I. Pobrać na pokrycie części wydatków na czynności i zakłady użyteczności publicznej, utrzymanie straży ogniowej, zakładu kominiarskiego, oświetlenie miasta, czyszczenie miasta i utrzymanie miasta w porządku 15693295 mk., a mianowicie:

1. Od właścisieli nieruchomości:

a) w śródmieściu 648378 mk.

b) na przedmieściach 144917 mk. w stosunku do państwowego podatku od nieruchomości;

2. Od opłacających podatek przemysłowy . . 8520000 mk. w stosunku zasadniczego podatku przemysłowego;

3. Od zajmujących lokale 6380000 mk. w stosunku od wymierzenego podatku mieszkaniowego dla tychże lokali z 1920 r.;

czyli ogółem . . 15693295 mk.

II. Wpływy z tego rozkładu zaliczyć na rachunek budżetu 1921 r.

III. Po zatwierdzeniu tej uchwały przez władze nadzorcze, poruczyć jej wykonanie Magistratowi.

Odnośnie tej uchwały członkowie Magistratu pp. Uziembło, Kubecki i Choma zgłosili następujące:

VOTUM SEPARATUM.

Projektowana rozkładka winna opierać się na zasadzie wzajemności świadczeń.

Ze świadczeń t. z. oświetlenia i czyszczenia korzysta wyłącznie śródmieście, koszta więc nie powinny być wkładane na przedmieścia.

Wydatki związane z utrzymaniem miasta w porządku przekraczają 27.000.000 marek i powinny być pokryte przez obywateli, którzy z wymienionych świadczeń korzystają.

Pokrywanie drogą rozkładki, tylko części wydatków t. z. 15.000.000 marek pozostawia 12.000.000 marek deficytu, do pokrycia z ogólnych funduszów miejskich, a więc drogą innych podatków rozłożonych na całą ludność, to znaczy i na tych, którzy z wymienionych świadczeń nie korzystają, jak obywatele „Bronowic“, „Kośminka“, „Czechówki i in.

Równocześnie ciężar płacenia przenosi się z dotychczasowych płatników (właścicieli domów) na lokatorów i warsztaty pracy, co jest zasadniczo niesłuszne, lokatorzy bowiem w stosunku do właścicieli domów ponosić mają dziesięciokrotnie większe ciężary niż przewidywała rozkładka w roku 1920.

6. Na wniosek komisji finansowo-budżetowej o uzupełnieniu uchwały Magistratu z dn. 16/XII.1921 r., odnośnie poboru podatku od koni, utrzymać w mocy przytoczoną uchwałę Magistratu.

7. Na wniosek komisji finansowo-budżetowej o wniesienie poprawki do uchwały Magistratu z dn, 16/XII.1921,

odnośnie stawek podatku od psów na rok 1922, — utrzymać w mocy przytoczoną ustawę Magistratu.

8. Przyjąć uzupełnienie komisji finansowo-budżetowej do wniosku Magistratu z dn. 16 grudnia 1921 r., w sprawie opłat za wjazd do miasta, treści następującej: „p. 5 od motocykli po 50 mk.“.

(Posiedzenie 12 stycznia — uchwalono):

1. Pozostawić Towarzystwo Muzyczne w gmachu teatru miejskiego na dotychczasowych warunkach do 1 lipca 1922 r., za opłatą 70000 mk. kwartalnie, z tem, aby dochód za wynajem sali wpływał do kasy miejskiej i był zwracany T-wu w formie subwencji.

Odnośnie tej uchwały ławnik Magistratu Bendych zgłosił następujące

VOTUM SEPARATUM.

I. Dążeniem Wydziału Gospodarczego jako wnioskodawcy było oddzielić sprawy gospodarczo-finansowe od pomocy placówkom kulturalno-oświatowym i w tej linji idąc Wydział Gospodarczy, mimo prośby Towarzystwa o pozostawienie lokalu na poprzednich warunkach, zaproponował czynsz 19-o krotnie większy, licząc, iż sprawa pomocy T-wu będzie załatwiona łącznie z innemi potrzebami natury społecznej jako istotne wtedy świadczenie miasta; poprawka, pomijając już jej dorywczość przyżeka pomoc nie ze źródeł dochodowych miejskich przewidzianych ustawowo, lecz tworzy dochód uchwały Magistratu wyłącznie — dochód uzyskany właściwie staraniem Towarzystwa Muzycznego. Dla tych względów poprawkę uważam za życiowo skomplikowaną dla gospodarki miejskiej, ustawowo — za nieuzasadnioną, a jako taką podlegającą uchyleniu.

II. Wprowadzenie poprawki w wykonanie nie przysporzy funduszów ani miastu ani Towarzystwu, a zabierze czas urzędnikom miejskim na kontrolę odbierania i asygnowania wpływów.

2. Uchwaloną dn. 23/XII.1921 r. taksę za paszporty zwierzęce w wysokości 200 mk., obniżyć do 100 od sztuki.

3. Wniosek Wydziału Zaopatrywania o utworzeniu stanowiska technika dla spraw torfowych, przekazać Wydziałowi gospodarczemu do kompetentnego załatwienia przy rozpoczęciu eksploataaji torfowisk.

4. Prośbę pracowników likwidującego się Wydziału Zaopatrywania, zwolnionych ze służby, o udzielanie im pomocy lekarskiej i opłatę wpisów szkolnych w ciągu 3 m-cy od dnia zwolnienia uchylić.

5. Mnożnik dla określenia dodatku drożyźnianego dla robotników miejskich (kat. C) na m-c styczeń r. b., utrzymać w wysokości październikowej r. z. t. j. 950.

6. Materjał, osiągnięty ze spisu ludności, opracować w kierunku oświetlenia następujących zasadniczych kwestji:

1) sprawy mieszkaniowej i nieruchomości,
2) sprawy zdrowotności miasta,
3) szkolnictwa i analfabetyzmu,
4) Opieki Społecznej sieroty i półsieroty. fizycznie nie zdolni do pracy, starcy.
5) Społeczno-zawodowego, narodowościowego, wyznaniowego składu ludności..

W zakresie p. 1 należy wyjaśnić:
a) położenie mieszkań (suterena, parter, piętro, poddasze, piwnica);
b) ilość osób przypadających na jedno mieszkanie i jedną izbę;
c) podział mieszkań wedle ilości izb;
d) użytkowanie mieszkań na cele mieszkalne i zawodowe;
e) wykaz domów murowanych, drewnianych i t. p.

W zakresie p. 2:
a) połączenie domów z siecią kanalizacyjną;
b) oświetlenie i ogrzewanie;
c) połączenie z wodociągiem miejskim;
d) posiadania łazienek z wannami;
e) ustępy w mieszkaniach i domach;

W zakresie p. 3:
a) podział ludności według wieku i stopnia wykształcenia;
b) wiek i liczba analfabetów:
c) dzieci i młodzież w wieku szkolnym;

W zakresie p. 4:
a) liczba sierot i półsierot;
b) ludzie bez rąk i bez nóg:
c) wdowy obarczone dziećmi;
d) starcy ponad 70 lat;
W zakresie p. 5:
a) liczba miejszkańców według wyznania i języka ojczystego;
b) według narodowości;
c) według stanu cywilnego;
d) według zawodu głównego.

Powyższe dane statystyczne winny być konkretyzowane, to znaczy odpowiadać określonym warunkom miejsca. Opracowanie winno uwzględnić jaknajwiększą liczbę dzielnic, a więc stare i nowe miasto, przedmieścia Kalinowszczyznę. Tatary, Dziesiąta, Rury, Wieniawę i t. p. Dane statystyczne uzyskane drogą opracowania, w przystowaniu do lokalnych okręgów lub przedmieść, złożą się na szczegółową charakterystykę Lublina i jego mieszkańców, dając nieraz cenną wskazówkę dla administracji i miasta.

Wykonanie powierzyć prof. Waściszakowskiemu.

7. Prośbę Związku Zawodowego Robotników Miejskich o wypłacenie 13 pensji uchylono.

8. Wystąpic do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

Rada Miejska uchwalić raczy:

Rada Miejska:

a) poleca Magistratowi poczynić starania u władz państwowych o nabycie dla miasta w drodze ulgowej terenu odpowiedniego na prowadzenie cegielni na Dziesiątej, ewentualnie o długoletnie ulgowe wydzierżawienie takiegoż terenu;

b) upoważnia Magistrat do nabycia od Szajmana-Majera Mitelmana na rzecz miasta budynków i urządzeń cegielni na gruntach państwowych na Dziesiątej znajdujących się, za cenę według uznania Magistratu, nie wyżej jednak jak do 8,000,000 mk.

9. W związku z zapytaniem Wydziału Zaopatrywania wyjaśniono, że zapasy drzewa nabyte od spółki drzewnej w Białymstoku, przechodzą do masy likwidacyjnej tegoż wydziału w celu rozsprzedarzy, stosując ceny sprzedażne do cen rynkowych.

(Posiedzenie 13 stycznia — uchwalono):

1. Przejąć bezwłocznie miejską fabrykę masarską od wojskowości, sprawę zaś wynagrodzenia za zużytkowanie masarni załatwić z wojskowością w drodze polubownej, ewentualnie wrazie niemożności dojścia do porozumienia, wystąpić do Komisji Rekwizycyjnej o ustalenie wynagrodzenia i ewentualnych szkód i strat. Do przejęcia masarni upoważnić obie komisje, powołane przez Magistrat w składzie pp.: Radzikowskiego, Finkielsztajna, Papiewskiego, Kamińskiego i Kadury. Wykonanie powierzyć Wydziałowi Gospodarczemu bezwłocznie.

2. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem nastąpującym:

Rada Miejska uchwala załączony statut miejskiego podatku od węgla:

STATUT

§ 1.

Wszelkie ładunki węgla kamiennego, węgla brunatnego, brykietów węglowych i koksu, wyładowywane na stacji Lublin i jej bocznicach, podlegają opłacie podatku na rzecz m. Lublina w wysokości 10% ceny franco stacja załadowania.

§ 2.

Oddbiorcy nie przedstawiający oryginalnych rachunków kopalń, opłacać będą podatek miejski od węgla według określenia Magistratu na podstawie egzystujących cen.

§ 3.

Ładunki węgla przewożone transito przez Lublin oraz przeznaczonego dla zakładów i przedsiębiorstw państwowych, wolne są od podatku miejskiego.

§ 4.

Władze kolejowe winne udzielać Magistratowi informacji niezbędnych dla sprawdzenia prawidłowości poboru podatku od węgla, oraz okazywać pomoc organom miejskim w pobieraniu podatku.

§ 5.

Statut niniejszy wchodzi w życie po uzyskaniu zatwierdzenia władz nadzorczych.

§ 6.

Przepisy wykonawcze do niniejszestatutu wyda Magistrat.

Odnośnie tej uchwały członkowie Magistratu pp.: Uziembło i Kubecki zgłosili następujące

VOTUM SEPARATUM.

Węgiel — jako artykuł pierwszej potrzeby szerokich warstw ludności miejskiej, nie należy obciążać podatkiem. wpływającym na podrożenie tegoż, o blizko 30 mk. na jednym pudzie.

Obłożenie takim samym podatkiem koksu od którego dotychczas pobieraną była opłata wwozowa w ilości 12 fenigów od kilogramu, podwyższa tę że opłatę nieproporcjonalnie do opłat za artykuły zbytku, według tejże taryfy podatku konsumcyjnego.

W czasie obecnego kryzysu w przemyśle tem bardziej nie należy przyczyniać się do podrożenia węgla, a przeciwnie raczej umożliwić obniżenie ceny tegoż, celem ułatwienia rozwoju przemysłu w mieście.

Nie wprowadzając podatku od przyrostu wartości (zbogacenia się), operacji handlowych i bankowych oraz przedmiotów zbytku, miasto nie powinno wprowadzać podatek, obciążający nawet najuboższą ludność, utrudniając równocześnie rozwój gospodarczy miasta. skoro nawet rząd — w dobrze zrozumianym interesie całego kraju, zrzeka się całkowicie podatku od węgla.

Z tych względów przeciwko uchwale o wprowadzeniu podatku od węgla zgłaszamy votum separatum.

Uziembło m. p.

J. Kubecki m. p.

3. Sprawę uchwalenia statutu miejskiego podatku od cukru, nafty i soli, — zdjąć z porządku dziennego do ewentualnego wniesienia przy pierwszym czytaniu budżetu na rok 1922.

Rozporządzenia rządowe.

USTAWA

z dnia 2 grudnia 1921 roku

w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

(Dokończenie).

Art. 19. O zamierzonej i dokonanej zmianie swej stałej siedziby lekarz ma obowiązek na piśmie zawiadomić w terminie miesięcznym właściwą władzę administracyjną I instancji i Izbę Lekarską. zarówno okręgu, który na stałe opuszcza, jak okręgu, do którego się przenosi.

Art. 20. Za przybycie do udzielenia pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, grożących choremu śmiercią, lub za udzielenie tejże pomocy na wezwanie chorego, jego otoczenia lub na żądanie organów władz państwowych i komunalnych, zgodnie z art. 14 niniejszej ustawy, każdemu wezwanemu i przybyłemu lekarzowi należy się zapłata za trud oraz zwrot rzeczywistych wydatków.

Wrazie, jeżeli sam chory lub zarządzająca wezwanie, względnie wzywająca lekarza osoba nie mogą uiścić należności, wypłaca ją lekarzowi gmina, w której chory zaniemógł, w myśl ogólnych przepisów, obowiązujących gminę.

Art. 21. Wrazie nie zawarcia oddzielnej umowy o należność bądź za oddzielną poradę, bądź za zabieg lekarski lub leczenie dłuższe, lekarz obowiązany jest przyjąć ją w wysokości, odpowiadającej skalom cennika poborów lekarskich, który w stałych odstępach czasu ogłaszać winnien właściwy urząd wojewódzki, po zasiągnięciu opinji Izby Lekarskiej; na wypadek sporu o słuszność lub wysokość żądanej należności lekarzowi i stronie przysługuje prawo zwrócenia się we wzajemnem porozumieniu do właściwej Izby Lekarskiej celem zgodnego załatwienia sprawy; wrazie przeciwnym sprawa podlega kompetencji sądów ogólnych.

Art. 22. Lekarze winni obejmować stale lub przyjęte na określony przeciąg czasu na zasadzie zobopólnego dobrowolnego porozumienia, posady lekarskie, o ile dla danego okręgu Izba Lekarska ogłosiła normy pracy i skalę płac dla takich posad, na podstawie uprzednich umów, uwzględniających te normy. Jeżeli warunki pracy i płacy odbiegają od norm, ogłoszonych przez Izbę Lekarską, lekarz winien zawiadomić o nich na piśmie Izbę.

W wypadkach sporów, dla których rozstrzygnięcia ustalone zostały odpowiednie urzędy rozjemcze z uwzględ-

nieniem w nich przedstawicielstwa Izb, decyzja pozostaje w kompetencji tychże urzędów, z zastrzeżeniem możności udania się na drogę sądową.

Art. 23. Lekarz może wydawać świadectwa stanu zdrowia tylko na podstawie bezpośrednio dokonanego lub uprzedniego własnego badania.

Za wydanie świadectwa lekarz ma prawo pobierania odpowiedniej należności w myśl zasad o pobieraniu należności, przewidzianych w art. 21 niniejszej ustawy.

W każdem świadectwie stanu zdrowia lekarz winien:

a) wskazać cel jego wydania oraz na czyje ręce i na czyje żądanie wydał świadectwo;

b) dokładnie wymienić imię i nazwisko oraz sposób stwierdzenia tożsamości badanej osoby. jak również jej wieku i miejsca zamieszkania;

c) zaznaczyć wrazie ich stwierdzenia rozpoznanie cierpienia lub choroby.

Rozpoznanie choroby może być opuszczone , jeżeli odnośne do celu świadectwa lekarz uzna je za zbyteczne lub jeżeli umieszczenie rozpoznania w świadectwie nasuwa wątpliwości w myśl art. 11 o zachowaniu tajemnicy lekarskiej lub z innych ważnych powodów.

Art. 24. Do czasu powołania do życia Izb Lekarskich w poszczególnych okręgach, wszystkie sprawy, przekazane niniejszą ustawą Izbom do ostatecznego rozstrzygania, załatwiać będą właściwe urzędy wojewódzkie.

Art. 25. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 26. Ustawa niniejsza wchdzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*
Prezydent Ministrów
(—) *A. Ponikowski.*
Minister Zdrowia Publicznego:
w z. (—) *Chodźko.*
(Dz. Ust. z r. 1921 Nr. 105, poz. 762).

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłaś pod adresem: Redakcja „ Dziennika Zarządu m Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3.)

Ogłoszenia.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 13 czerwca 1921 r. Nr. 1416/121 na imię Fuksmana Pinchesa.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina dnia 2 lipca 1921 roku za Nr. 1560/127 na imię Izraela Finkelsztejna.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat w dniu 8 stycznia 1920 r. Nr. 9 na imię Symcha-Dawida Rachmana.

Treść Nr. 2-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano drukarni w Miejskiej.